Értékek 10
Kíváncsiság

KOROSZTÁLY	9-11 éves (6-99)
TANULÁSI EREDMÉNY	A pénzhasználattal kapcsolatos helyes értékek és szokások és attitűdök elsajátítása
IDŐTARTAM	45+ perc
ESZKÖZIGÉNY	Mese kíváncsiságról, Bajzáth Mária mesepedagógia oldaláról
	nyomtatott képek, dió, moha, faágak
KULCSFOGALMAK	kíváncsiság, önmagunk jobb megértése

KULCSSZAVAK: kíváncsiság

PÉLDÁK: Ki mire kíváncsi

ÓRALEÍRÁS

Mese kíváncsiságról, Bajzáth Mária mesepedagógia oldaláról

A mesepedagógiának akárcsak a meseterápiás foglalkozásnak kötött struktúrája van

Részei és keretei a következők:

Belépés a mese terébe (átmeneti, mi lenne ha...)

Ráhangolódás

A test és a lélek kapcsolata

A mesemondásnak mindig szívből kell történnie, szemkontaktust tartva. Ez azt jelenti, hogy a történetet meg kell tanulni. Nem szóról szóra kell megtanulni, de a lényeges mondatokat igen.

A résztvevőkre vonatkoztatás, a mese megbeszélése

Kilépés a mese teréből (zárás)

A mesés foglalkozás után már nincs további megbeszélés

A tér előkészítése:

Helyezz két széket a terem nagyjából közepére – ezek szimbolizálják a mese kapuját.

Körbe tehetsz képeket fákról, kútról, hegyről+ kavicsokat, egy tálba vizet,diót, mohát. Kancsó vizet és poharakat: megkínálni vele a gyerekeket

Belépés a mese terébe

Egy gyerekdal éneklésével menjetek el közösen a Kapuig. A facilitátor a kapu mellett mintegy őrt áll, és azt mondja a gyerekeknek, hogy akkor léphetnek be, ha megsúgják neki, amire éppen akkor vágynak – ez lehet bármi, pl. játék, édesség, utazás (ezt egymással nem osztják meg, csak a facilitárorral). A facilitátor meghallgatja a vágyaikat, és beengedi őket a kapun. Végül a kincses dobozból mindenki választ valamit, ami a legjobban szimbolizálja a vágyát.

Ráhangolódás

Jártatok már hegyekben? ittatok friss forrás vizet? ittatok kútból vizet? természeti élményekről beszélgetés. Miket láttatok ott?

Kíváncsiak vagytok milyen mesét hoztam? Helyezkedjetek el kényelmesen, eldölhettek a földön, ha szeretnétek a szemeteket is becsukhatjátok

Mesélés: a tanár elmondja a mesét

Beszélgetés Mit gondoltok a szereplőkről?mire vezetett a kíváncsiság? A történetről? ti hogyan tettek volna? “

Személyes kötődés

megkérjük a gyerekeket, hogy válasszanak egy varázs tárgyat: diót, mohát, faágat és mondják el mire fogják használni. Ezt a tárgyat megtarthatják

A mesetér elhagyása:

A gyerekek valamilyen csattogó hangot adjanak ki és azzal lépjenek ki a térből

A mese:

A kíváncsi fiú

Volt egyszer egy ember és annak három fia, de a fiain kívül aztán igazán semmije se volt ezen a világon. Mondta is nekik, amikor már annyira felnőttek, hogy keressenek valami szolgálatot, mert otthon csak az éhenhalás várja őket. A szegény ember házától vagy félnapi járóföldre volt a király palotája. Annak a palotának az ablaka előtt egy tölgyfa olyan magasra nőtt, úgy elterebélyesedett, hogy elfogta a napvilágot, a szobák, a termek örökös árnyékban voltak miatta. A király gazdag jutalmat ígért annak, aki a fát kivágja, de senki se boldogult vele, mert, ha egy szilánkot lehasítottak róla, menten kettő nőtt azon a helyen. Volt még egy kívánsága a királynak: olyan kutat szeretett volna, amelyikből sohase fogy ki a víz. A szomszédainál mindenütt volt ilyen kút, ami télen-nyáron vizet adott, és szégyellette, hogy éppen az ő udvaráról hiányzik. Csakhogy a palota egy magas sziklahegy tetején állott, és alig ástak le egy-két hüvelyknyire az udvaron, kemény sziklát ért a csákány meg az ásó. Mindegy, a király nem nyugodott, megparancsolta, hogy ahány templom csak van az országa földjén, mindenikben hirdessék ki, mi az ő királyi kívánsága, és hogy aki ezt a két kívánságot teljesíti – a nagy fát kivágja, és a télen-nyáron vizes kutat megássa –, azé lesz a király lánya meg a fele birodalma. Sokan próbáltak szerencsét, gondolhatjátok, de hiába csattogtak a fejszék, hiába kopogtak a csákánykapák, a fa törzse csak vastagodott, és a kőszikla se akart megpuhulni.

Egyszer aztán felkerekedett a szegény ember három fia is. A legkisebbet, akit bátyjai csak Hamupipóknak csúfoltak, először nem akarták magukkal vinni, de az addig erősködött, hogy ő bizony nem marad otthon, míg végül mégiscsak beleegyeztek. Az apjuk örült, magában olyasmit gondolt, hogy a király lányát meg a fél országot aligha kapja meg egyikük is, de valami szolgálatot bizonyosan találnak, és ő ezzel is beérte volna. A fiúk hát feltarisznyáltak, és útnak indultak. Alig mentek egy darabon, sűrű

fenyveserdőhöz értek, az erdő felett kopár hegytető állt. Egyszer csak hallják, hogy valami csittog-csattog odafönn a tetőn. Azt mondja Hamupipók:

– Jaj, de kíváncsi vagyok, mi lehet az, ami így csattog odafönn!

– Csakhogy megint kíváncsi vagy valamire! Te mindig csak kíváncsiskodsz! Mi ez? Mi az? Mi lenne? Egy favágó dolgozik ott. Van is mit csodálni rajta!

– Jó, lehet, hogy favágó, lehet, hogy nem az. Miért ne nézzem meg, ha kedvem telik benne?

A legkisebb testvér fogta magát, és elindult föl a hegynek.

– Hát csak kíváncsiskodj, dugd oda az orrodat mindenüvé, míg egyszer rá nem koppintanak! – kiáltották utána a bátyjai, de ő nem törődött velük, szaladt fel a hegyoldalon, árkon, berken, bozóton keresztül. Mikor odaért, ahonnan a csattogást hallotta, hát egy fejszét látott, ahogy vág, újra meg újra lesújt egy fenyőfa tövére.

– Jó napot adjon isten! – köszönti a legény a fejszét. Hát te csak így magadban vágsz, magadban csattogsz itt?

Az meg feleli:

– Száz esztendeje itt csattogok, itt vágok, éppen terád várok!

– Hát most itt vagyok – mondta Hamupipók, aztán fogta a fejszét, és a tarisznyájába tette, külön a fejét, külön a nyelét. Mikor leért az útra bátyáihoz, azok megint kinevették:

– No, megláttad a világraszóló csodát, mi?

– Csak egy fejsze csattogott, azt hallottuk.

Mentek megint együtt, hárman. Kevés idő múlva egy bércfok alá értek, és hallották, hogy valami áskál, kopácsol a magasban a fejük felett.

– Jaj, de kíváncsi vagyok, mi lehet az, ami ott kopácsol! – mondta Hamupipók.

– Csakhogy megint kíváncsi vagy valamire, te nagyokos! – gúnyolták a bátyjai. Sose láttál még harkálymadarat, amelyik a fán kopácsol, mi?

– Jó, de mért ne nézzem meg közelről, ha kedvem telik benne? – mondta Hamupipók, és már ott se volt. Kiáltozhattak utána, csúfolódhattak, nem bánta, felkapaszkodott a meredeken. Mikor a szirtfokhoz ért, hát látta ám, hogy egy csákány dolgozik ott, áskál, kapál.

– Jó napot adjon isten, kedves csákány! Hát te csak magadban áskálsz, kopácsolsz itt?

Mire az így felelt:

– Száz esztendeje, hogy itt kapálok, ások, éppen terád várok!

– Hát most itt vagyok – felelte a legény, és fogta a csákányt, a tarisznyájába tette, külön a fejét, külön a nyelét. Aztán leereszkedett a meredeken, visszament a bátyáihoz.

Azok csúfolták, nevették:

–No, megláttad a világraszóló csodát fönn a bércen, mi?

– Egy csákány kopácsolását hallottuk – felelte a legény.

Mentek tovább, hárman együtt, mígnem egy patakhoz értek. Szomjasak voltak, hát lehasaltak, és úgy kortyolták a friss vizet. Azt mondja a legkisebb:

– Jaj, de kíváncsi vagyok, honnan ered ez a patak!

– Mi meg arra vagyunk kíváncsiak, nem hiányzik-e egy kereked, te golyhó! Abba bolondulsz bele, hogy mindent tudni akarsz. Honnan jön a patak? Sose láttál még vízeret, amelyik a földből szivárog fel?

– Jó, de miért ne nézzem meg, ha kedvem telik benne? – mondta az öccsük, és hiába nevették, hiába csúfolták, nem bánta.

Elindult felfelé a patak mentén, többet futott, mint ballagott. Ahogy tovább-tovább ért, a patak egyre kicsinyedett, éppen hogy csoronkált. Aztán, hogy még ment egy darabon, meglátott egy nagy diót a kövek között, abból folyt ki a víz.

– Jó napot adjon isten, te dió! Hát te csak magadban csordogálsz, folydogálsz itt?

Mire az így felelt:

– Száz esztendeje itt csorgok, csordogálok, éppen terád várok!

– Hát most itt vagyok – mondta a legény, azzal felmarkolt egy csomó mohát, betömte a lyukat a dión, hogy ne folyhasson ki a víz, aztán diót a tarisznyájába tette.

Visszament a bátyáihoz.

– No, megláttad, honnan jön a patak? Szemed-szád elállt a csodálkozástól, mi?

– Egy kis lyukból folyik ki. De nem sajnálom, hogy megnéztem – felelte Hamupipók, mire még csúfondárosabban nevettek rajta.

Most már nem messze voltak a palotától, hamarosan oda is értek. Igen ám, de mivel országszerte kihirdették, hogy aki a fát kivágja, és a kutat megássa, az megkapja a király lányát és fele országát, mindenfelől odacsődült a sok szerencsepróbáló, és a fatörzs kétszer olyan vastag volt, mint azelőtt, hiszen, ha egy szilánkot lehasítottak róla, menten kettő nőtt a helyén. A király is látta, hogy ez így nem lesz jó, és szigorúan megbüntette azokat, akik hiába csapkodták fejszéjükkel a tölgyet. Mindet megvesszőzték, aztán kitették őket egy magányos szigetre. A Hamupipók bátyjai nem ijedtek meg a büntetéstől, kevélykedtek, fogadkoztak, hogy ha más nem is, ők elbánnak a nagy fával. Előbb az öregebbik próbált szerencsét, de bizony úgy járt, mint a többi kontár . Mehetett ő is a szigetre. Öccse is ugyanarra a sorsra jutott. Már

Hamupipókon volt a sor. A király haragudott rá a bátyjai miatt, úgyhogy megkérdezte:

– Hé, te legény, ne veressek máris huszonötöt a talpadra, ha mindenáron erre a kitüntetésre vágysz? Így legalább a fáradságot megtakarítod.

De Hamupipók azt felelte:

– Én mégis megpróbálnám inkább, hátha nekem sikerül.

Elővette tarisznyájából a fejszét, beütötte a nyelébe, és megparancsolta neki:

– Vágj magad!

No, a fejsze vágni kezdett, csak úgy repkedett a forgács, nem sok időbe telt, és a nagy fa megadta magát a sorsának, és kidőlt.

Mikor ezzel megvolt a legény, elővette a csákányt, beillesztette a nyelét, és megparancsolta neki:

– Áss magad!

Mire a csákány nekiállt, ásta, kapálta a kemény földet, sziklát, szállt a por meg a sok kődarab. Mikor már elég mély volt a gödör, a legény fogta a diót, betette a gödör alján egy sarokba, aztán kivette a mohát, amivel a lyukat betömte volt, és ráparancsolt:

– Csordogálj, folydogálj!

A dió szót fogadott, előbb szivárgott, csordogált belőle a víz, aztán már dőlt, habzott, zuhogott, egykettőre teli lett a kút. Hamupipók teljesítette a király kívánságát, kivágta a tölgyfát, és kiásta a kutat. Meg is kapta a királylányt és a fél országot. Aki nem hiszi, legyen kíváncsi, és járjon utána!

forrás:

http://mese.mesepedagogia.hu/2019/09/01/tanevkezdo-nepmesek-ovoda-iskola-elso-napok/?fbclid=IwAR1-E9RTc3OWtMJ_-ItujEtiJEZzB9fCLSLDuGpfOhHOG3msymKnPmr1TnM